

staas af 5 Konsulenter, og jeg giver denne Konsulentinstitution min fulde Tilslutning. Jeg tror, det er en særdeles god Ordning at komme ind paa. Udgiften beregnes efter Kommissionens Forslag til 27,600 Kr., hvilket er en Merudgift paa 19,600 Kr. i Forhold til det nuværende, som koster omtrent 8,000 Kr. Det fremgaar af den højtærede Ministers Udtalelser ved Fremsættelsen af Lovforslaget, at han i høj Grad sympatiserer med Kommissionens Forslag, men at han af Sparsommelighedshensyn foreslaar at nedsætte Konsulenterens Antal til 3 og deres Løn fra 2,400 Kr. til 2,000 Kr. Nu er det meget prisværdigt at spare, men ikke, naar man sparer saaledes, at man i Virkeligheden ødelægger det, man tilsigter at opnaa, og hvis man vil ind paa en Konsulentinstitution, nytter det ikke at komme med 3 Konsulenter. Dertil spænder den tekniske Undervisning over alt for mange højst forskellige Omraader, saa man maa op paa adskilligt højere Tal, ellers faar den Institution ingen Betydning. De 5 Konsulenter, som Kommissionen foreslog, er i alt Fald ikke for meget. Man maatte hellere være gaet til et højere Tal, og man kan allerede af Kommissionens Betænkning se, hvor sparsommelig man dér har været med Hensyn til Konsulentantallet.

Jeg skal blot pege paa det mærkelige, at den tekniske Kommission fuldstændig glemmer at give det store og vigtige Snedkerfag, et af de største, vi har, en Konsulent. Jeg skal pege paa det mærkelige, at Kommissionen foreslaar at slaas Konsulentvirksomheden for Kunstindustri og Malerundervisning sammen, to Fag, som netop ikke har ret meget med hinanden at gøre. Havde det endda været Snedkerundervisning og Kunstindustri, man havde slaet sammen, kunde jeg have forstaaet det, for det havde der været Mening i, men man glemmer, som sagt, Snedkerfaget og slaar Kunstindustri sammen med Malerundervisningen. Men den højtærede Minister gaar videre i Sparsommelighed, og dér kommer da saadanne uheldige Ting frem som, at man opretter en Konsulentvirksomhed, der skal omfatte baade Bygnings- og Malerundervisning, to Discipliner, som er højst forskellige fra hinanden, medens begge er saa store Fag, at de absolut fortjente hver sin Konsulent. Endvidere stryger den højtærede Minister Konsulenten for Kunstindustri, og det i vore Dage, da Kunstindustri spiller en stedse større Rolle. Dér maa vi ogsaa

have en Konsulent, hvis der da skal være Mening i denne Konsulentvirksomhed. Men allerværst forekommer det mig dog, at den højtærede Minister ogsaa stryger Konsulenten for forberedende og almindannende Undervisning. Jeg siger ikke for meget, naar jeg paastaar, at den forberedende Undervisning er Skolernes vigtigste Omraade, den, der lægger Grund for Skolens hele Arbejde. Er der noget Sted, der trænges til en Konsulent, er det her. Den almindannende Undervisning har man i de senere Aar lagt stedse større Vægt paa omkring ved Skolerne, navnlig ved Afholdelse af gode Foredrag, og det forekommer mig, der er al Grund til at fremme denne udmærkede Bevægelse i Stedet for at hemme den. Derfor bør den forberedende og almindannende Undervisning under alle Omstændigheder have sin egen Konsulent.

Kunde der spares noget Sted paa Konsulentvirksomhederne, kunde jeg tænke mig, at det kunde ske under Punkt 3 i § 2: Konsulenten for Værkstedundervisning og Undervisning paa Fagskoler, for jeg indser i Virkeligheden ikke, hvordan en saadan Konsulent skal komme til at udrette noget som helst. For Glarmester-, Snedker-, Skråder-Fagskoler o. s. v., for et Utal af Fagskoler skal han være Konsulent, det vil sige, han skal have særlig Fagkundskab paa alle disse forskellige Omraader, og det lader sig ikke gøre; det er umuligt for een Mand at være inde i disse mange forskellige Fag saaledes, at han i dem kan øve en frugtbringende Konsulentvirksomhed.

Skal der imidlertid endelig spares, kunde det maaske være i Konsulenternes Løn. Konsulentstillingerne skal efter Lovforslaget besættes med Folk, der driver Erhvervsvirksomhed i vedkommende Fag, og det, tror jeg, er en meget heldig Ordning, men naar Konsulentstillingen bliver en Bibestilling for vedkommende Mand, kan Lønnen vistnok sættes noget lavere end til 2,000 Kr. og dog være passende. Jeg kunde tænke mig baade 1,500 og 1,800 Kr.

Jeg ser af den tekniske Kommissions Betænkning, at den har haft under Overvejelse at foreslaa at oprette to Direktørstillinger, men at den atter har forladt denne Tanke. Der staar intet om Grunden hertil, saa derom skal jeg ikke udtale mig. Jeg er jo ikke blind for, at der kan være uheldige Ting forbundet med at have to Ledere af en Institution, men paa den